

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Petrem Jaškem, advokátem, se sídlem Hlavní tř. 7, Šumperk, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 8. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 58,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Petru Jaškovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 19. 1. 2006 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2006, č. j. KUOK/37906/05/OSV - DS/7025/SD - 257, kterým byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení ve věci rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 31. 10. 2005, č. j. Soc/552/7075/2005/Dv, o dávce sociální péče. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce toliko uvedl, že mu žalovaný odmítl ve stavu hmotné nouze poskytnout hmotné zabezpečení, a tím porušil jeho práva chráněná Listinou základních práv a svobod. Žalobce požádal, aby Krajský soud v Ostravě napadené rozhodnutí správního orgánu zrušil.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2008, č. j. 38 Cad 2/2006 - 14, byl žalobce vyzván k odstranění vad podání - k doplnění a upřesnění návrhu a k opravení nesrozumitelnosti žalobcova podání sepsáním žaloby strojově, na PC nebo alespoň tiskacím

písmem. Žalobci byla soudem stanovena přiměřená lhůta k odstranění vad podání a rovněž byl ve smyslu platné právní úpravy poučen o následcích neodstranění vad podání. V reakci na výzvu podáním ze dne 7. 4. 2008 ve stanovené lhůtě žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Usnesením krajského soudu ze dne 15. 1. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 28, byl k žádosti žalobce ustanoven zástupcem pro řízení o žalobě JUDr. Petr Jašek, advokát, se sídlem Hlavní tř. 7, Šumperk. Současně byl ustanovený zástupce žalobce soudem vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení opravil a doplnil podání žalobce ze dne 19. 1. 2006 tak, že označí žalobní body, aby bylo patrné z jakých skutkových a právních důvodů považuje výrok žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného za nezákonný, a dále označí důkazy, které navrhuje provést k prokázání svých tvrzení. Žalobce byl řádně poučen o následcích, jestliže žaloba nebude ve stanovené lhůtě doplněna. Na výzvu soudu reagoval zástupce žalobce podáním ze dne 9. 2. 2009, v němž neuvedl žádné žalobní body, toliko se vyjádřil k situaci žalobce, a to tak, že žalobce se neodmítá podrobit lékařskému vyšetření pro účely přiznání a čerpání invalidního důchodu, jeho sociální a majetkové poměry nejsou dobré a nemůže je s ohledem na svůj stav zlepšit, důkazy kromě svého výsledku, což ponechává na úvaze soudu, žalobce nenavrhuje. Dále uvedl, že pokud jde o osobu žalobce, bylo rozhodnuto o částečném zbavení způsobilosti k právním úkonům. Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž brojil proti usnesení krajského soudu v celém rozsahu výroku uvedeném v bodě I. a II. kasační stížností napadeného rozhodnutí. O této kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. 5. 2009, č. j. 6 Ads 33/2009 - 51, a kasační stížnost směřující do výroku I. zamítl a kasační stížnost směřující do výroku II. odmítl.

Usnesením krajského soudu ze dne 10. 8. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 58, bylo řízení o žalobě ze dne 19. 1. 2006 odmítnuto. Dále soud rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení a ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Petru Jaškovi nebyla přiznána odměna za zastupování žalobce. Krajský soud v Ostravě žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného usnesením pro neodstranitelné vady odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dospěl k závěru, že žalobcem podaná žaloba neobsahuje taxativně uvedené náležitosti žaloby ve smyslu ust. § 71 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat. Není možné, aby soud bez existence žalobních bodů a uvedení, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí nebo jeho výroky za nezákonné, sám předjímal, z jakých důvodů byla žaloba podána. Žalobce neuvedl v žalobě, kdy mu bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno, ale lze předpokládat, že lhůta pro podání žaloby počala běžet po 16. 1. 2006, tedy po dni vydání napadených rozhodnutí. Přestože byl žalobce soudem vyzván k odstranění těchto vad, neučinil tak. Žalobce byl k odstranění vad vyzván a dosud vady žaloby neodstranil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel namítá, že na výzvu soudu usnesením ze dne 15. 1. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 28, aby tímto usnesením ustanovený zástupce opravil a doplnil podání žalobce ze dne 19. 1. 2006, reagoval přípisem ze dne 9. 2. 2009. Ve své kasační stížnosti odkázal stěžovatel na tento citovaný přípis a zopakoval jeho obsah. Dále uvedl, že krajský soud po obdržení doplnění žaloby ze dne 9. 2. 2009 nevyzval žalobce k dalšímu doplnění či úpravě žaloby. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s., a to s výjimkou té části, jak bude dále uvedeno.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Stěžovatel se dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Jelikož je Nejvyšší správní soud zásadně vázán důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zaměřil se v dalším toliko na posouzení zákonnosti procesního postupu soudu, neboť v této fázi řízení mu již nepřísluší - ze shora uvedených důvodů - meritorně se zabývat důvodností stěžovatelových námitek týkajících se napadených správních rozhodnutí.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Stěžovatel ve své kasační stížnosti výslovně uvedl stížní důvody podle § 103 e) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodů tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Stěžovatel spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě v tom, že soud nesprávně posoudil zákonné podmínky pro odmítnutí podané žaloby, neboť podle jeho názoru žaloba, s odkazem na doplnění žaloby ze dne 9. 2. 2009, splňovala všechny náležitosti. V tomto směru Nejvyšší správní soud především vycházel z ustanovení § 37 odst. 5, podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat. Obsahové náležitosti předkládané žaloby jsou upraveny jednak obecně ustanovením § 37 odst. 2 s. ř. s., určujícím formu žaloby, a odst. 3 téhož ustanovení, podle kterého z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno, a jednak ustanovením § 71 odst. 1 s. ř. s., kdy žaloba kromě uvedených obecných náležitostí podání musí obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známi, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a konečně návrh výroku rozsudku. Ze žalobních bodů, jejichž nedostatek byl důvodem pro odmítnutí stěžovatelova opravného prostředku, přitom musí být zřejmé důvody stěžovatelova přesvědčení, že napadené správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního, a toto jeho tvrzení musí být náležitě odůvodněno. Otázkou náležitého vymezení žalobních bodů se podrobně zabývala již četná judikatura správních soudů, v této souvislosti nutno poukázat zejména na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS, podle něhož ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení doprovázená konkrétní právní argumentací, tj. vylíčit, jakých konkrétních kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči žalobci dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit

svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud tedy žaloba neobsahuje jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné, a žalobce tuto vadu k výzvě krajského soudu neodstraní ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., je namístě ji odmítnout.

V souzené věci se tak Nejvyšší správní soud ztotožňuje se závěrem Krajského soudu v Ostravě, že žaloba stěžovatele ze dne 19. 1. 2006 napadající předmětné správní rozhodnutí žalovaného postrádala některé náležitosti uvedené v ust. § 71 odst. 1 s. ř. s. I podle názoru Nejvyššího správního soudu zůstaly v podané žalobě zcela pominuty žalobní body, ačkoli podle písm. d) citovaného ustanovení musí být právě z nich patrné, z jakých i skutkových důvodů považuje stěžovatel napadený výrok správního rozhodnutí žalovaného za nezákonný. Nebyly rovněž označeny důkazy, které stěžovatel navrhuje provést k prokazování svých tvrzení (žalobce v podání z 9. 2. 2009 uvedl, že důkazy, kromě svého výslechu, což ponechává na úvaze soudu, nenavrhuje), ani označen stěžovatelem napadený výrok správního rozhodnutí. Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že Krajský soud v Ostravě v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovatele dostatečně konkrétně a jednoznačně formulovaným způsobem vyzval k doplnění žaloby o stanovené náležitosti a zároveň ho poučil, jakým způsobem má své podání (žalobu) doplnit, jakož i o tom, že neodstraní-li vady podání, soud usnesením řízení o tomto podání odmítne. V dané věci tyto náležitosti žaloby na výzvu soudu však stěžovatel nedoplnil a nebylo možno pro tento nedostatek v řízení o žalobě pokračovat, neboť žaloba byla natolik neurčitá, že z ní nebylo patrné, v jakých ohledech a v jakém věcném rozsahu má krajský soud rozhodnutí žalovaného přezkoumávat. Za této situace Nejvyšší správní soud neshledal v procesním postupu Krajského soudu v Ostravě žádnou nezákonnost, neboť zcela odpovídal postupu zákonem předvídanému ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Nejvyšší správní soud poukazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, podle níž v řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů musí žaloba obsahovat jednak základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., jednak náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. Neobsahuje-li žaloba tyto náležitosti a žalobce na výzvu soudu k odstranění vad podání a po poučení o následcích, jestliže výzvě nevyhoví, reaguje podáním, které zákonem požadované náležitosti rovněž neobsahuje, a v řízení nebylo možno pro tento nedostatek řízení pokračovat, soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 4 Ads 37/2004 - 42, zveřejněno na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že Krajský soud v Ostravě nepochybil, když z důvodu nedoplnění žaloby, pro něž nebylo možno v řízení pokračovat, žalobu podanou proti napadeným rozhodnutím žalovaného odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Ostatními námitkami stěžovatele týkajícími se napadeného rozhodnutí žalovaného a řízení jím předcházejících se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat vzhledem k charakteru přezkoumávaného soudního rozhodnutí. Vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti byl zdejší soud oprávněn toliko k posuzování zákonnosti procesního postupu Krajského soudu v Ostravě z hlediska splnění zákonných podmínek pro odmítnutí podané žaloby stěžovatele.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě netrpí vadou podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů

řízení. Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 2/2006 - 28 ze dne 15. 1. 2009 pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát JUDr. Petr Jašek, jež žalobce zastupuje i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci, který k výzvě soudu odměnu nevyčíslil, náleží podle obsahu spisu v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby po 500 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci doplnění kasační stížnosti ze dne 21. 8. 2009 a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Celkem tedy na odměně za zastupování a na náhradě hotových výdajů Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci 800 Kč. Pro vyplacení odměny stanovil Nejvyšší správní soud přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu